

ИЛЯ ИЛФ, ЕВГЕНИЙ ПЕТРОВ ИМЕТО ВИ?...

Превод от руски: Лиляна Минкова, Миряна Башева, 1979

chitanka.info

(Мюзикхол. Шоупрограма „Паднали от
небето“.

Автор —
неизвестен)

В големия град се срещат хора, които кроят професиите си. Това са посредници при конните надбягвания, шампиони по бiliarд, събирачи на анекдоти за календарите и старици, които умиват и обличат покойници. Всички те, кой знае защо, се представят за членове на профсъюза на хранителната промишленост. Обличат се скромно и лицата им са безцветни.

Но сред тях срамуващи се от професиите си хора има и прекрасни фигури. Това са млади още граждани с шапки от морска котка и розови шалове. Те обядват в ресторанта на писателския съюз, а вечерят в клуба на артистите. Те знаят със сигурност с коя и как живее администраторът на Принципиалния театър, скоро ли ще направят изпълнителя на резоньорски роли Небесов „заслужил“, а също къде и при какви условия се е подредил Саша Бибергал, конференсие.

Това са мародери, които вървят по петите на настъпващата или отстъпваща театрална армия. Това са съчинители на диви романи, в които се заклеимяват фашистите, и на шутовски песнички, в които се осмиват крале и кралици. Това са доставчици на отпадъци за непретенциозните театри на малките форми. Те не подписват произведенията си, бидейки хора предпазливи.

Но и тях, както и всички скриващи професията си, бързо ги намират тях, които имат нужда от услугите им. Стариците сами идват в квартири, където има покойник. Бiliarдните крале тихичко ви предлагат да изиграете по една партия на дребно, а после ви обират до шушка, Конният посредник отдалече ви приветствува с радостен жест и обещава за двадесет копейки да ви каже кой кон с положителност ще пристигне пръв и ще ви направи богат и щастлив. Младите хора с шапки от морска котка пърхат зад кулисите и са готови в най-кратък срок да обогатят репертоарния портфейл на театъра с всякакви

произведения — агит-драма, селскостоп-водевил, синтетичен монтаж, предизборна интермедия или идеологическо ревю.

В последно време морскотешките млади хора, които доскоро се препитаваха от антифашистки елегии и агрономически скечове, излязоха на широк път, сега те пишат ревю-програми за московския Мюзикхол.

Тайнствените аноними останаха верни на навика си да угаждат на всички господари — на Главрепертком, който се бори с еснафщината, и на еснафщината, която се бори с Главреперткома.

Радва реперткома с положителни селянки в копринени полички, а съответната публика — с голи крачета, самодеен джаз и оперетна звезда.

Отначало реперткомът се мръщи. Голите крачета, джазът и звездата го плашат. Но селянките в копринени полички извикват радостна усмивка на устните на реперткома, а също и одобрителни думи:

— Най-сетне родният Мюзикхол излиза на широкия път на обществеността!

Що се отнася до зрителя, положителните селянки, проклинали с тънички гласчета външните и вътрешни врагове, го докарват до пълно объркване. Същото нещо, но в по-осмислено изпълнение, зрителят би могъл да чуе на жилищно събрание, посветено на самодейността. И само голите крачета, звездата и джазът спасяват положението.

— Още може да се живее и да се работи — казва зрителят. — Точно като при хората.

Ако на някой порядъчен драматург предложат да напише пиеса при условие, че главни действащи лица трябва да бъдат: зебрата от зоопарка, двама трамвайни пътници и предводителят на сирийското племе на другите; а като материално оформление да фигурират: фреза, половин дузина копчета и селско читалище, порядъчният драматург незабавно ще отговори:

— Не. Не мога да направя от всичко това занимателно и полезно зрелище, тоест зрелище, при което широките маси ще могат да отдъхнат духом и телом. Допускам, че не биха могли да го направят и нито Шекспир, нито Чехов, нито Шкваркин.

Но това, което не е по силите на майсторите на сцената, е съвсем достъпно за котешките млади хора.

Те приемат всякакви поръчки с циганско сладострастие.

— Какво? Идеологическо ревю? Прекрасно! От такъв материал? Трийсет момичета? Голи, разбира се? Добре! Разложение? Два виртуоза на летни кънки? Отлично! Бар? Оперетна звезда? Великолепно! Някоя възекзотична песничка? А за комика — отрицателно амплоа? Превъзходно! Може да се даде типичен бюрократ — нали знаете, такъв, с чанта...

И котешките млади хора, без да губят секунда, се залавят за работа. След два дни ревюто е готово. То се казва „Паднали от небето“. Съветският гад и бюрократ (Пол) попада в чужбина, където пред взора му възникват тридесет голи хористки, една американка (гола), актрисата Светланова и джаз. После действието се пренася на отечествена територия, където гадът и бюрократът (Пол) докарва трийсет хористки (голи), една американка (гола), актрисата Светланова и джаза. С това безсмисленото ревю завършва.

По време на антрактите, породени от това, че нито режисьорът, нито актьорите знаят какво да правят по-нататък, на сцената излиза конференсието с обичайния си репертоар и ден след ден повтаря любимите експромти на публиката.

Диригентът, до когото са достигнали смътни слухове, че уж в чужбина диригентите тананикат с оркестъра, от време на време започва да пее така, както не би си позволил да пее даже у дома, с цел да досажда на лошите си съседи.

Ако Мюзикхола не го е срам и той възнамерява и занапред да поставя своите „марксистки“ ревю-програми, това трябва да се обуслови от две точки:

1. Името на автора (-рите) широко се оповестява (-яват).
2. Снимките им в профил и анфас се окачват във фойайето на театъра.

Човек трябва да знае с кого си има работа!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.